

עת"א 52167/07/17 - אבי אלימלך, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 52167-07-17 אלימלך(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר אבי אלימלך,
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר בדבר תנאי חופשה.

העותר מבקש שבית המשפט יורה על שינוי תנאי החופשה, כך שיוסר התנאי של ערב צמוד במהלך החופשות וכן יבוטל התנאי המחייב התייצבות וחתירה במשטרה פעמיים במהלך החופשה, ביציה ובחזרה, ולהסתפק בחתימה אחת. כמו כן מבקש העותר לצמצם את היקף מעצר הבית בזמן החופשה.

טענות העותר

העותר מרצה כבר 10 שנים מתוך 14 השנים שנגזרו עליו. העותר טוען כי דחיית בקשתו בנימוק של "יתרת מאסר ארוכה", איננו סביר. כשהחלו חופשותיו, אחר שריצה 7 שנות מאסר, הוא יצא לחופשה בתנאים של מעצר בית מלא. לאחר השנה הראשונה בה יצא לחופשות, צומצם מעצר הבית ובמקום התנאי של מעצר בית מלא, נקבע תנאי של מער בית חלקי במהלך החופשה, למרות יתרת המאסר הארוכה שהיתה אז.

העותר הינו אסיר פלילי שנדון לעונש מאסר של 14 שנה, לאחר שהורשע בעבירות של הריגה וגרימת חבלה חמורה, מסווג לקטגוריה ב/1 - משטרה.

כתב התשובה

כל יציאה של אסיר לחופשה כפופה לתנאים מגבילים מהתנאים המפורטים בנספח א'. התנאים נקבעים על ידי משטרת ישראל, לאור הסיווג של העותר - קטגוריה ב/1.

- תנאי החופשה של העותר כיום הינם מקלים מאוד וחלקיים, ערב צמוד אחד, מעצר בית חלקי וחתימה במשטרה.
- משטרת ישראל מתנגדת להסרת התנאים או חלקם בשל שילוב של נימוקים: חומרת העבירה, יתרת מאסר והצורך בפיקוח על העותר בזמן חופשותיו.
- תנאי החופשה נבחנים מעת לעת, וכשאפשר ניתנת הקלה בתנאים, כפי שאירע בעבר עם העותר.
- התנאים הנוכחיים יש בהם איזון ראוי.

דין

כאמור, כל יציאה לחופשה מותנית בתנאים כפי שקובעת "פקנ"צ החופשות", כך גם ראוי שייעשה.

קביעת התנאים מאפשרת עריכת איזון בין השיקול לאשר חופשה לאסיר, לבין אינטרסים חשובים אחרים, בדרך שלא תחייב שלילה מוחלטת של החופשה אלא הצבת מגבלות.

התנאים מאפשרים גם פיקוח של המשטרה האחראית לשמירת החוק והסדר ולמניעת סיכון לציבור.

חומרת העבירה ואורך תקופת המאסר והיתרה לריצוי מהווים שיקולים נכבדים ומשמעותיים בקביעת תנאי החופשה.

במקרה כאן, העותר נשפט והורשע בעבירת הריגה למאסר ממושך של 13 שנה, כל אלה משליכים גם לשאלת המסוכנות הנקבעת על ידי הגורם המוסמך להערכת המסוכנות - במקרה זה - של משטרת ישראל. שיקול הדעת נתון בידי שב"ס ולא בידי בית המשפט. לשב"ס המידע והניסיון ועליו גם מוטלת האחריות, כך לגבי מתן החופשה וכך לגבי תנאי החופשה.

כאשר מדובר בתנאי חופשה, הנטייה של בית המשפט להתערב בהחלטה המנהלית הינה פחותה אף ממקרה של עצם אישור החופשה. קביעת תנאי החופשה אינה ייחודית לעותר אלא נהוגה לגבי כלל האסירים.

לא ראיתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית המבוססת על קביעה והמלצה של הגורם המוסמך.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

